

İlk Günden Beri

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Nisan 2021

İlahi bir sancıydı aşk ve sanrıların uçtuğu göz bebeklerinde imkânsızlığın, çarelerle diktiğimiz yüreğin sökükleri ve neferi rüyaların ve de endamlı sevdaların elbet küredığı kadar kalem tünediği kadar yüreğine sevdanın türemekse aşkın hafızasında saklıydı özlem ve vefa ve işte zincirlerimden kurtuldum geldim kondum gönül sofrana ve en muğlak devinim olsa da varlık sevgiydi illa ki kutsanan ve kutsanmaya tek tanık.

Bir milattı aşk
Kanıksanan bir zafer ve baş eğiş
Renkleri solgundu rubailerin
Eklem yerleri de acırken şiirin
En çok da o şirin tebessümdü konan yüreğe
Yürek çoktan demirlemişti göğün en tepesine.

Aşikârdı rüzgâr
Aşksa nasıl da aşına hasrete ve çaresizliğe
Meali varla yok arası kimi zaman varlığın
Yokluğa zimmetli bir nida belki de aşkın sarhoşluğunun.
Gönüldü taşkın
Gönüldü ilk günden beri nasıl da şaşkın.
Gönüldü huzurun adresi
Gönülsüz geldiğimiz bir dünya da değil üstelik
Üst üste yerleşen hecelerden
Aşkın doruğuna diktiğimiz bayrak kadar coşkulu
Şaşalı da aşkın ümmeti yüreğin
Ve işte beyitlerdi bezgin yüreklere merhem.

Meramı elbet saklıydı zirvede
Dokunmaksa aşkın közüne
Acısa da ne gam acıtmadan seven
Kem değildi gözleri hem sevdanın
Karanlığın dahi aydınlandığı
Nelere delaletti kim bilir
Elbet yüreğin sevdalandığı.

D/ağlanansa meddücezri evrenin

Dađıtan bir sevda ki yoktu benzeri
Zaten benzemek isteyen de yoktu
Kelamın direktifi ile kondu o kuş muhabbetin ehline
Bir nazire iken düşkünken bitimsiz özleme
Gizlendiđi neydi ki öznenin
Özenle sever ve yaşarken ilk günden beri.